Simonovits András

Nyugdíjügyben

VISSZHANG - LXI. évfolyam, 45. szám, 2017. november 10.

Örömmel olvastam az *ÉS* 2017. november 3-i számában Dezse Tivadar *A nyugdíjügyről* című tárgyilagos hozzászólását az előző számban megjelent cikkemhez. Röviden válaszolok észrevételeire.

1. A nyugdíjminimum kérdésében valóban elnagyoltan fogalmaztam. A jelenlegi szabály szerint a nyugdíj nem lehet nagyobb, mint a nettó kereset (kivéve a túldolgozást), tehát a nyugdíjminimum összegének emelésén túl a mellékszabályokat is alkalmasan meg kell változtatni.

2. Dezse Tivadarral ellentétben nem tudom elfogadni, hogy egy nyugdíjbiztosítási rendszernek ne lenne feladata az időskori szegénység megakadályozása.

3. Megfelelően kialakított rugalmas korhatár nemcsak az én visszatérő óhajom, hanem majdnem minden fejlett államban létező vívmány, amely nem mond ellent a biztosítás elvének. Bár magam is tudom (sőt, leírtam), hogy az előrehozott csökkentett nyugdíj bevezetése nem problémátlan (például valaki 61 évesen 6×2,5=15 százalékkal csökkentett nyugdíjjal vonul vissza, és hamar megbánja, hogy korán nyugdíjba ment), de a rugalmas nyugdíjkorhatárnál nincs jobb megoldás.

4. Elfogadom, hogy a kötelező magánnyugdíj-pénztár életjáradékosítása kezelhető a szerző által leírt módon, de a világon ma éppen a kötelező magán-életjáradékok felszámolása a valóság, Nagy-Britanniától Svájcig; és hazánk alaptörvénye jelenleg tiltja a kötelező magánnyugdíj-rendszer működését.